

AGERMANAMENT AMB LA MISSIO DEL GUJERAT

El noi Pere Bonet va escriure al P. Jaume Travesa, amb ocasió de felicitar-lo pel seu sant. Li contestà a volta de correu, i entre altres coses li diu:

El que m'agrada molt és que segons em dius, et prens interès amb l'Agermanament de «Ronsana» amb Gurejat. I per cert que t'ho agraeixo. El que dius és que quasibé el Mossèn és l'únic interessat en ell. Bé, jo no acuso pas a ningú. La gent té els seus problemes en la seva vida quotidiana i probablement no té tampoc la intel·ligència suficient per a comprendre els problemes del món actual. Perquè el rei Baltasar estava celebrant festes amb banquets que duraven dies i més dies, ni ell ni els que el rodejaven es donaren compte del perill que els voltava. Els enemics assetjaren la ciutat i degollaren tots els seus habitants. Sembla que el món, avui dia, està en aquesta situació: hi ha els que només es preocupen de menjar i de beure i no es donen compte de que estem en un món molt explosiu; i ho és d'explosiu, perquè la majoria dels humans —3/4 parts, potser— passen fam, una fam enorme com mai a la història, mentre l'altra part del món poderós està en una prosperitat com tampoc havien vist mai, i es gasten els productes de la seva prosperitat preparant-se per una guerra absurda per destruir-ho tot enlloc d'ajudar als seus germans. I què vindrà, no ho sabem pas. Però que Déu ens guardi és tot el que podem dir, i nosaltres que podem ajudar als nostres germans, hem de fer-ho.

Bé, Pere, endavant amb els teus estudis i amb les ocupacions que tinguis. A veure si un dia pots venir a fer una visita a aquest país, que em sembla que et donaria una idea de com és tot el món.

Fins llavors, o fins que ens poguem veure, una forta abraçada. Saluda a la meva germana i família, quan els vegis i tinguis ocasió. Podria molt ben ser que aquest any cap a l'octubre vinguis a Espanya. Digues-li-ho a la Misericòrdia, doncs encara no ho saben. Però tampoc no és definitiu. I probablement em quedaria per ajudar a la Campanya contra la Fam en el Món, que es fa cada any. I tinc ganes de conèixer Sta. Eulàlia de Ronsana, ja que no hi he estat mai, i pel que es veu, es un poble bonic i amb moltes possibilitats. I naturalment, avui jo hi tinc deure de gràtitud ja que m'ha adoptat amb el seu Agermanament, que d'una manera o altra es torna en benefici d'aquesta parròquia missional. A més hi ha gent molt bona, que des d'un bell començament assimilaren la grandiositat que representa encara d'evangelitzar a l'Índia.

Adéu Pere, fins aviat si Déu vol, i gràcies per la teva carta que m'omplí d'alegria.

Amb una ferma abraçada de bon amic i amb molts records pels teus pares i germans.

Jaume Travesa, S. J.

La nova de la seva pròxima vinguda a Espanya, ens ha donat a tots una gran alegria. Desitgem que esdevingui realitat. Tenim moltes ganes de conèixer personalment al P. Jaume Travesa.

El judici de Déu o els judicis dels homes

—«Sóc aquí per fer aplicar la llei republicana amb tot el rigor d'ençà que hi ha hagut dispars d'arma de foc». Va dir el nou prefecte regional de Còrsega: Jean Riolacci en el curs d'una conferència de premsa feta a Bastia.

El prefecte regional de Còrsega és el representant de la màxima autoritat de la República Francesa; la qual, mentre té per divisa «Llibertat, Igualtat, Fraternitat», manté l'illa de Còrsega debatent-se, anys ha, en un abandonament total: greus dificultats, quan no incapacitat pràctica, en la promoció cultural; mal estat de les carreteres; oblit total de la llengua i cultura corsa; invasió de refugiats algerins que creen les millors terres...

Fa un any uns amics barcelonins van visitar l'illa de Còrsega; van venir vestits amb unes samarretes amb el nom de «Corsica». Em van fer notar que deia «Corsica» en llengua corsa i no pas «La Corse» en llengua francesa...: tot un signe! Recentment una revolta i dues penes de mort que graviten sobre els dos capdavaners de l'acció reivindicativa: Simeoni i Susini.

Al costat d'aquesta notícia els diaris d'aquests dies ens han informat sobre la mort de l'heroi nacional i pare de la pàtria: Eamon De Valera.

De Valera nasqué el 1882 a Nova York, de pare espanyol i mare irlandesa; orfe de pare visqué amb els seus avis al comtat irlandès de Limerick. D'infant aprengué voluntariosament la llengua gaèlica —canvià el nom d'«Edward» (anglès) pel d'«Eamon» (gaèlic)— el 1916 participà com a responsable en la revolta contra la dominació britànica. Únic sobrevivent dels 16 capdavaners de l'alçament li fou commutada la pena de mort per la de cadena perpètua per raó de la seva ciutadania nord-americana. Després de fundar consecutivament dos partits polítics va ser primer ministre vint anys (entre 1932 i 1959). El 1948 aconseguí la proclamació de la República d'Irlanda i trencà tots els lligams que la unien amb la Gran Bretanya. Posteriorment (1959-1973) fou president de la República d'Irlanda.

Diu el salmista:

«Els judicis dels homes tots són vans només Vós, o Jahvé, feu justícia».

perquè, en definitiva:

«Déu no té en compte el mateix que l'home. L'home mira l'exterior, i Jahvé té en compte el cor». (1 S 16, 7)

PERE FARRIOL i VINYES, p.

